

РЕШЕНИЕ

№ 3661

гр. С., 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 21-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА

при участието на секретаря Ц.С.К.

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА Административно наказателно дело № 20211110215964 по описа за 2021 година

Производството е по реда на член 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Р. П., ЕГН:***** с адрес гр. С., АДРЕС срещу Наказателно постановление №2411/2021г. от 13.10.2021г., издадено от П.П.Д. на длъжност „началник сектор“ „Охранителна полиция“ при 06-то РУ- СДВР, с което на основание чл. 218 „Б“ НК на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от НК.

В подадената жалба са изложени съображения, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение и не е присвоявал нищо.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява.

Въззиваемата страна- началник сектор Охранителна полиция при 06 РУ- СДВР редовно призована се представлява от юрисконсулт В., който моли за потвърждение на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Същият представя писмени бележки, в които излага подробни съображения относно правилността и законосъобразността на наказателното постановление. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поискано адвокатско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 02.02.2020г. жалбоподателят В. Р. П. се разбрал със свой приятели да се видят и да се разхождат. След като същите се срещнали, се отправили към търговски център „Борово“,

находящ се в гр. С., бул. „Тодор Каблешков“ №18. Жалбоподателят заедно с негов приятел- А.Б.С. влезли в търговския център, а останалите придружаващи ги момчета ги изчакали отвън.

В търговският център се намирал щанд за продажба на мобилни телефони и аксесоари за същите, собственост на лицето Л.В.Л., ЕГН:*****. Жалбоподателят и неговият приятел- А.Б. при влизането си в търговския център се отправили към щанда за аксесоари за мобилни телефони и взели 1 бр. мобилен телефон марка “Iphone”, модел 5S I 56 бр. стъклени протектори за мобилни телефони от различни марки, като същите били на обща стойност 685.00 лв.

На 03.02.2020г. около 10:00 часа отивайки на работа лицето Л.В.Л. установило липсата на посочените по- горе вещи. Същият известил на полицията за случилото се, като предоставил записи от намиращите се в обекта камери за видео наблюдение.

По случаят било образувано ДП №337/2020г. по описа на 06 РУ- СДВР, пр. пр. №12137/2020г. по описа на СРП. В хода на образуваното досъдебно производство лицето А.Б.С. възстановило на лицето Л.В.Л. сумата от 685.00 лева във връзка с извършената кражба, като било съставена разписка удостоверяваща предаването на сумата. В хода на досъдебното производство като свидетели били разпитани лицата Л.В.Л., И.Р.К., жалбоподателят В. П., Б.Б.Н.. Били изискани и справки за съдимост на жалбоподателя и лицето А.Б.С.. Органът на досъдебното производство назначил и видео техническа експертиза на предадените от лицето Л.В.Л. видео записи.

Предвид ниската стойност на вещите и възстановяването на сумата за същите наблюдаващият делото прокурор издал Постановление за прекратяване на наказателното производство от 08.10.2021г. с рег. №12137 от 12.10.2021г. Със същото материалите по образуваното за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК досъдебно производство били изпратени на началника на 06 РУ- СДВР по компетентност, с оглед преценка за ангажиране на административно наказателната отговорност на лицата на основание чл.218б от НК.

На основание Постановление за прекратяване на наказателното производство било издадено процесното Наказателно постановление №2411/2021г. от 13.10.2021г., издадено от П.П.Д. на длъжност „началник сектор“ „Охранителна полиция“ при 06-то РУ- СДВР, с което на основание чл. 218 „Б“ НК на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от НК.

Същото било връчено на жалбоподателя на 27.10.2021г. срещу подпис.

Изложената фактическа обстановка се установява от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства – протоколите за разпит на свидетелите Л.В.Л., И.Р.К., жалбоподателят В. П., Б.Б.Н., свидетелство за съдимост, разписка за възстановено сума, заключението на видео техническа експертиза и други.

Съдът намира, че от разпита на свидетеля Л.В.Л. се установява обстоятелството, че инкриминираните по делото вещи са били отнети от владението му, както и момента, в

който лицето е установило липсата на същите. Настоящата съдебна инстанция счита, че доколкото показанията на свидетеля се подкрепят от останалите събрани по делото доказателства и доказателствени средства, то следва да кредитира същите с доверие, като намира, че те са убедителни, логични и последователни.

Относно показанията на свидетелите И.К. и Б.Н. съдът намира, че същите спомагат да бъде установено времето, мястото и начина на извършване на инкриминираното деяние. Настоящият съдебен състав счита, че следва да се довери на същите, доколкото се явяват подкрепени от останалите събрани по делото доказателства.

От изготвената в хода на досъдебното производство видео техническа експертиза се установява извършеното деяние, като същата не е източник на информация относно датата и часа на извършеното деяние, както и не е източник на информация относно заснетите на записите лица, доколкото вещото лице е посочило, че същите не са годни за лицево идентификационно изследване. В тази връзка съдът намира, че следва да кредитира изготвеното заключение относно извършеното деяние, но намира, че същото се явява ирелевантно за установяване на времето и авторството на деянието.

От приложената справка за съдимост на жалбоподателя, се установява, липсата на предходни осъждания или налагане на административни наказания по този ред. От разписката на лист 15 от ДП, се установява, че сумата от 685.00 лева е върната на лицето Л.В.Л. от чието владение са отнети инкриминираните вещи.

Съдът кредитира и останалите събрани доказателствени материали, като намира за безспорно доказано, осъщественото нарушение, време, място и механизъм, както и неговото авторство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен, като преди да осъществи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът дължи проверка дали издаденото наказателно постановление, отговаря на процесуалните изисквания на закона.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че при издаване на процесното наказателно постановление и съставянето на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че съгласно изричната разпоредба на чл. 424, ал. 1 НК, за деянията по чл. 218б от НК се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания. От препращането към ЗАНН логически следва, че и образуването на административнонаказателно производство се извършва при спазване разпоредбите на този

закон. Съгласно принципа, установен в чл. 36 ал. 1 от ЗАНН, това производство се образува със съставянето на акт за извършеното нарушение, без който производството за административно наказание не може да бъде надлежно иницирирано. В този смисъл е разпоредбата на чл. 36 ал. 2 от ЗАНН, като акт не се съставя само в случаите, когато производството е прекратено от съда или от прокурора и делото е препратено на административно-наказващите органи. В тази връзка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на постановление за прекратяване на наблюдаващия прокурор и в тази връзка е законосъобразно издадено.

Съдът обаче намира, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен за това орган. Съгласно чл. 424, ал. 5 от НК *„Административното наказание глоба по [чл. 218б](#) се налага с наказателно постановление от кмета, въз основа на материали, изпратени му от прокурора, или на акт от администрацията на предприятието, на учреждението или от контролните органи. Когато нарушението е констатирано от органите на Министерството на вътрешните работи, наказателното постановление се издава от министъра на вътрешните работи или от упълномощено от него лице.“* В настоящия случай обжалваното наказателно постановление е издадено от П.Д. на длъжност „началник сектор“ Охранителна полиция при 06 РУ- СДВР. Предвид на това настоящата съдебна инстанция намира, че издаденото наказателно постановление е издадено от материално некомпетентно лице и в този смисъл подлежи на отмяна като незаконосъобразно такова.

На следващо място, съдът намира, че налице и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила изразяващо се в нарушение на разпоредбата на чл. 42, ал.1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Същото се изразява в допуснат пропуск при описанието на деянието, като настоящата съдебна инстанция счита, че не е посочен елемент от състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на П. и който обуславя и възможността на извършителя да се наложи административно наказание, а именно, че извършеното представлява маловажен случай. Липсата на посочване, че извършеното представлява маловажен случай обуславя квалификацията на деянието като такова чл. 194, ал.1 от НК, а не по чл.194, ал.3 НК, каквото е и посочването в издаденото наказателно постановление. Правната норма на чл. 194, ал.1 от НК обаче очертава престъпен състав, а не такъв на административно нарушение, поради което е недопустимо за извършено престъпление по чл. 194, ал.1 от НК да бъде приложена разпоредбата на чл. 218б НК. Последваната следва да се приложи само и единствено в хипотеза на маловажен случай по чл. 194, ал.3 от НК. В тази връзка съдът намира, че е недопустимо да бъде ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от НК с издаденото наказателно постановление. Същото е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, доколкото последното е издадено при нарушение на процесуалните правила.

На следващо място, настоящият съдебен състав счита за нужно да отбележи, че разпоредбата на чл.218 „б“ от НК предвижда налагане на наказание „глоба“ в размер от сто до триста лева. Видно от издаденото наказателно постановление в същото липсва изложение

на каквито и да било мотиви относно размера на наложеното административно наказание. АНО е наложил наказание „глоба“ в максимален размер без да обсъди смекчаващите и отегчаващи вината на нарушителя обстоятелства отговарящи за определяне на размера на наказанието. Предвид на това от една страна, настоящата съдебна инстанция е лишена от възможността да прецени дали наложеното на жалбоподателя наказание отговаря на целите на наказанието визирани в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, а от друга страна, лишава санкционираното лице от възможността да разбере защо именно му е наложено наказанието. Настоящата съдебна инстанция счита, че допуснатото нарушение е съществено такова и е основание за отмяна на наказателното постановление.

Предвид множеството допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на санкционираното лице, съдът намира, че следва да отмени процесното наказателно постановление като незаконосъобразно такова, издадено в нарушение на процесуалния закон.

Предвид изхода на делото право на разноски има жалбоподателят, но по делото липсват данни за направени разноски, няма и събрани доказателства в тази насока, с оглед, на което настоящият съдебен състав не следва да се произнася относно направени такива в настоящото производство. В този смисъл искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №2411/2021г. от 13.10.2021г., издадено от П.П.Д. на длъжност „началник сектор“ „Охранителна полиция“ при 06-то РУ- СДВР, с което на основание чл. 218 „Б“ НК на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от НК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. С. на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____